

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פסח

תש"פ

♦♦♦

שנת

תש"פ

♦♦♦

גליון 47

הלימוד ממצב זה

הנה כפי שטוענים, עיקר הסיבה שהגיעו לאחוזי הדבקה גבוהים היא, היות שהציבור שומרי תורה ומצוות לא מחזיקים טלפונים חכמים - פסולים! ממילא לא היו מודעים למצב הקשה, וכמה צריך להתרחק.

וראיה לכך, שהרי ברגע שהביעו רבותינו עיני העדה שליט"א את דעתם שחובה לנהוג כפי ההוראות של משרד הבריאות, ופירסמו את הדברים באופנים שמודיעים לשומרי תורה ומצוות, "מיד" צייתו כל הקהל הקדוש להוראה, ונזהרו בדיוק כפי מה שאמרו. [וכמובן איננו מדברים על אותם יחידים, שלדאבוננו פרקו עול מנהיגי הדור מעליהם, ורח"ל גורמים חילול השם נורא בעולם, ה' ירחם עליהם ויחזירם בתשובה שלימה במהרה].

נמצא שהזהירות מהדברים האסורים היה שליח למצב הנוכחי. ועלינו לדעת את המשל שמביא החפץ חיים בספרו שמירת הלשון, במלך שהי' לו "תוכי" בלע"ז פאפעג', שהי' מחבבו מאד, והי' ממוקם קרוב אליו, שהי' נהנה מאד לשמוע את קולו בכל עת.

ופעם אחת היתה התקוממות נגד המלך, והתחילו צמצומים שונים במדינה. עבר אדם אחד וראה את התוכי, התחיל מרחם עליו, ואומר מה יהיה, מי ידאג לך? לעגו עליו האנשים, וכי מה אתה חושב שהתוכי שהמלך כ"כ מחבב, הוא לא ידאג לו?

וכך אומר הח"ח לאותם טיפשים שאומרים מי ידאג לבני תורה שיושבים ולומדים כל הזמן. הלא תדעו אם לא תבינו, הבני תורה הם "ילדי שעשועיו" של הקב"ה, ובודאי למי ידאג בראש ובראשונה, אם לא להם.

ועל דרך זה, חלילה לנו להעלות אפי' מחשבה קלה שבגלל שאנחנו נזהרים ומקיימים ציווי התורה, ושומעים לרבותינו גדולי הדור זצוק"ל ויבלחט"א שהזהירו להתרחק כמטחוי קשת מאותם כלים ארורים, בגלל זה ח"ו חלו יותר.

וגם אם כעת נראה לעין כאילו סובלים יותר, בודאי בהמשך נראה שיהי' רק ברכה וישועה לכל "החרדים" לדבר ה' יתברך, ורק טוב יצא מזה.

נשיאה בעול

חברים כל ישראל, כך אומרים בברכת החודש. ובמצב רגיל לא כ"כ מרגישים את זה, אך בימים טרופים אלה, שכל העולם כולו חל מפני מלכו של עולם, וכל אחד ואחד אינו יודע מה יילד יום, רואים ומרגישים בפועל, האיך שחברים כל ישראל, בכמה אופנים.

אם זה בנשיאה בעול להשתתף בצער על כל הצרות הנוראות התוקפות ברחבי תבל, ה' ירחם, ובתפילות על חולי עמך ישראל. וכן בנשיאה בעול לדאוג כל אחד לשכניו ומכריו, על כל צרכיו ומחסוריו.

וכן בקיבוץ המניינים המאולתרים למיניהם במרפסות וקרפפים, שמצטרפים כולם כאיש אחד, מכל העדות והחוגים.

כמה נחת רוח יש להקב"ה מזה, כדכתיב ויהי בישורון מלך, בהתאסף ראשי עם, ואומרים חז"ל אימתי הוא מלך, בהתאסף ראשי עם, כולם כאחד, "אחדות" כפשוטו.

והלואי ונזכה לראות בקרוב בהושיע ה' את עמו, וימהר ויחיש לגאלנו, ויציל את "כל" עמו ישראל, בכל מקום שהם, מכל נגע ומחלה, וישלח דברו וירפאם, רפואה שלימה במהרה לכל חולי עמו בית ישראל.

בני התורה ילדי שעשועיו של הקב"ה

והנה בימים האחרונים שומעים כל הזמן, בני ברק, בני ברק, כולם מדברים על בני ברק, שיש בה הרבה חולים ל"ע, ואחוזי הדבקה גבוהים וכו' וכו', עד שהטילו עלינו סגר, אין יוצא ואין בא. ואמנם הדברים נכונים, שיש בב"ב הרבה יותר נדבקים בחולי ה", אך יש לראות בזה כמה מעלות טובות.

ראשית ברור לכולם שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, ואין רע יוצא מלפניו "כלל", ואף אם לנגד עינינו לא הי' נראה הטוב שבזה, באותו רגע, אבל אנחנו מאמינים בני מאמינים, "שהכל רק לטובה".

וכמדומני שבהתבוננות מעט, אפשר לראות את הצדדים החיוביים, בענין זה.

שמירה מעולה להבדל מן התועים

וב"ה שמתקיים בנו מה שאומרים בשחרית, ברוך אלוקינו שבראונו לכבודו "והבדילנו מן התועים", ובכח מבדילים בין השומרי תורה ומצות לאחינו "התועים" שעדיין לא זכו לאור האמת, להכיר ולקיים דת של תורה. וזוהי שמירה מעולה עלינו מלהימשך ולהסתובב במקומות שאינן ראויים לכל מי שיראת ה' בלבבו.

אמנם כואב על אותם אחים הפזורים בערים השונות, שזכו כבר להתקרב ליהדות, וכעת מנתקים אותם בזרוע מהת"ח והבני תורה שמחממים את ליבם במשך כל השנה בשליחות רבותינו.

אלא שהכין הקב"ה את הטלפונים, שיכולים להמשיך ללמוד ולהחזיק קשר, גם במצבים שאי אפשר לבוא בפועל.

ובאמת בימים כאלו שהאנשים ספונים בביתם, ואין להם כ"כ מה לעשות, ומחמת המצב הלב פתוח ג"כ יותר לשמוע, בודאי ראוי לכל מי שיראת ה' בלבבו, לראות לחמם ללבבות אחינו בית ישראל בכל מקום שהם, לתורה וליהדות, וזכות גדולה היא מאד. וידוע כמה מסר רבינו זצוק"ל את נפשו לדבר הזה, בהדגישו שזוהי אחריות שלנו, לקרב ללבבות אחינו לאבינו שבשמים.

והלואי שנזכה בקרוב להתגשמות נבואת מלאכי, בהפטרת שבת שעברה, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם.

סימני הגאולה

וברצוני לשתף את הקוראים היקרים במחשבה שעלתה ברעיוני.

הנה הביאו צבא גדול לעיר בני ברק, ואומרים שגם בעוד ערים חרדיות, כדי לעזור לתושבים העצורים בבית, אם לזקנים או שאר העם שמבודדים בביתם מחמת הזהירות בפיקוח נפש.

והנה הגמ' אומרת בשבת דף ל"ב ע"ב דף היומי י"ג ניסן, כל הזהיר במצות ציצית זוכה ומשמשין לו ב' אלפים וח' מאות עבדים, שנא' כה אמר ה' וגו' והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם. וכן אומרת הגמ' בעירובין דף מ"ג ע"ב שמשויח יכול לבוא בערבי שבתות וימים טובים, ואין דאגה מי יכין צורכי שבת, דכיון דאתי משיחא הכל עבדים הם לישראל, ופרש"י ואין לישראל טורח, דאיכא דטרח להו - והיינו שהגויים יכינו צרכי שבת.

וכשאנו רואים כיום, להבדיל, שאנשים שאינם "אוהבים" את החרדים... דואגים להביא גדוד שלם כדי לסייע להם, ואמנם ב"ה הם יהודים, אך ברעיון זה מזכיר לנו את דברי חז"ל הנ"ל,

ומעורר בנו הכנה לגאולה האמיתית שנזכה להתגשמות דברי חז"ל כפשוטן.

ומצאתי סמך בדברי רבינו בזבחים (דף י"ט ע"א), על מה שמספרת הגמ' שאחד האמוראים - הונא בר נתן ה' אצל מלך גוי, והמלך סידר לו את החגורה, שתהי' בין אצילי ידיו, ואמר לו ממלכת כהנים וגוי קדוש כתיב בכו, והרי הכהנים צריכים לחגור כנגד אצילי ידיהן.

וכשסיפר את זה הונא בר נתן לאמימר, אמר לו אמימר שנתקיים בו הפסוק והיו מלכים אומניך.

ובאילת השחר שם העיר הרי פסוק זה נאמר על הגאולה, ועדיין לא הגיע הגאולה. ומפרש חז"ל ומשמע מזה דבכל דור שייך קצת סימנים של הגאולה. או אפשר דקרא מיירי על כל ישראל, וזה יהי' רק אחרי הגאולה, אבל על ת"ח גדול זה יכול להתקיים גם קודם לכן, עכ"ל.

והנה תירוץ הראשון שייך ממש אצלנו. וגם תירוץ השני, שייך שפיר, דבני ברק שרויין בה גדולי הדור שליט"א ומלאה חכמים וסופרים, ושייך ע"ז שעושה הקב"ה דברים מעין הגאולה.

ובספר מפיקודין אתבונן הרחיב רבינו בשם המהר"ל, שזה תיקון לכל אותם הגויים שבאים לשמש את ישראל. וזה שייך ג"כ בענינו, שזכות היא להם לעזור ליראי ה' וחושבי שמו.

והוסיף בני יקירי הרב יוסף אברהם שליט"א את מה שלמדו השבוע בשבת דף ל' ע"ב כמה דברים שאמר רבן גמליאל על הגאולה, ולגלג אותו תלמיד, עד שהראה לו ר"ג דברים מעי"ז כאן בעולם הזה.

וא"כ י"ל אותו דבר כאן, שאולי יש כאלה שלא היו מאמינים כ"כ, איך זה יראה לזמן ביאת המשיח שכולם ישרתו אותנו, אז מראים לנו מהשמיים איך שקורה מעין זה, שגם אנשים שהיו "היפך" החרדים, כולם מגיעים בהמוניהם לעזור לנו.

יתן השי"ת שנזכה לחוג את חג המצות בדיעות, ובבריאות איתנה, וירפא אבינו שבשמים את כל חולי עמו ישראל במהרה.

וירפא וינחם כל שבורי הלב בטרגדיות הנוראות, אוי וויי וויי, שאירעו בשבועות האחרונים, כמה צער ויגון, עיני עיני יורדה מים על שבר בת עמי.

אנא טאטע אין הימל - אבינו שבשמים, מהרה חושה ותרחם על שארית פליטתנו, ואמור לצרותנו די.

ונזכה לביאת משיח צדקנו היום, ולאכול בשנה זו מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון.